

Nr 131.

Av herr Svedberg m. fl., om ökat anslag till bidrag till byggande av enskilda vägar.

Nyanläggningar av vägar och broar samt förbättring av gamla vägar och broar ha genom olika omständigheter begränsats. Under de senaste åren har som skäl anförts brist på arbetskraft för skogsbruket och även för industrien.

Investeringsbegränsningen har även varit ett bidragande motiv för den ringa tilldelning av statsbidrag, som de senaste åren anvisats till nämnda vägförbättringar. Anslag till byggande av enskilda vägar för hela landet ha årligen varit så små, att de avlämnade ansökningarnas kostnadsförslag inom endast ett län flera gånger överstigit det som anvisats för hela landet, vilket torde framgå av nedanstående uppgifter angående enskilda statsbidragsvägar inom Västerbottens län den 31/12 1951.

Hos länsstyrelsen inneliggande ansökningar om byggnadsbidrag.

Antal st.	Väglängd km	Av förrättningsmännen beräkn. byggnadskostn. kr.	Uppskattad byggnads- kostn. enl. aktuella å-priser kr.
353	805	9 900 000	16 000 000

Påbörjade men icke avslutade byggnadsföretag.

Antal st.	Väglängd km	Av förrättningsmännen beräkn. byggnadskostn. kr.	Av länsstyrelsen fast- ställd kostnad kr.
78	235	2 450 000	3 900 000

Vägar, som beviljats underhållsbidrag.

Antal st.	Väglängd km	Beviljat statsbidrag kr.
1 029	3 733*	601 300

* därav till enbart vinterväghållning ca 2 000 km.

Inom de norrländska länen sakna många byar utfartsvägar, som ge möjlighet till motorfordonstrafik. Genom dessa svårigheter fördyras fraktkostnaderna på de nödvändighetsvaror, som befolkningen i dessa bygder måste anskaffa. Den väglösa bygden får finna sig i en isolering, som gör att trivseln minskas och samtidigt bidrar till att flykten från sådana orter ökar.

Det kan i detta sammanhang nämnas, att under år 1950 icke mindre än 2 759 ägare till brukningsdelar erhöilo kontantbidrag på grund av att de saknade möjlighet att transportera sin mjölk till mejeri. Summan av nämnda kontantbidrag utgjorde för år 1950 814 841 kronor inom Västerbottens län. Av de 15 674 brukningsdelar inom samma län, som år 1950 levererade mjölk till mejeri, var det många som på grund av bristfälliga utfartsvägar hade stora svårigheter med sina transporter.

För skogsbruket äro goda transportvägar av vital betydelse, men de äro även en tillgång av vikt, när skogsbrand uppstår. När man skall bedöma frågor, som beröra försvarsberedskapen, så borde vägbyggnadsfrågan även tagas i betraktande.

I årets statsverksproposition ha äskats 6 500 000 kronor, det belopp som väg- och vattenbyggnadsstyrelsen hemställt om som bidrag till byggande av enskilda utfartsvägar. Även om i nämnda belopp jämfört med föregående år en höjning av 2 500 000 kronor ingår, så är vägbyggandet så eftersatt det senaste årtiondet, att en snabbare upprustning i den närmaste framtiden är nödvändig.

En fördelning av det äskade anslaget på samtliga län utgör endast en liten täckning av de behov som förefinnas.

Det har ofta talats om den dolda arbetskraften och att undersökning om dess omfattning skulle företagas. En synnerligen god upplysning om denna arbetskraft återfinnes i de ansökningar om anslag, som avlämnats. I de flesta fall åberopa väginträsenterna utöver vägens nödvändiga tillkomst även arbetstillgång och befintlig arbetskraft.

På grund av vad som anförts få vi hemställa,

att riksdagen ville besluta, att till bidrag till byggande av enskilda vägar för budgetåret 1952/53 anvisas ett reservationsanslag av 12 000 000 kronor.

Stockholm den 24 januari 1952.

Lage Svedberg.

Sven Edin.

Hjalmar Nilsson
i Kramfors.

Einar Persson.

Justus Lindgren.
